

Forslag

til

Lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform.

Fremsat den 22. marts 1977 af *Glistrup* (FP), *Dohrmann* (FP), *Kirsten Jacobsen* (FP) og *Ove Jensen* (FP).

§ 1. Der nedsættes en kommission på 20 medlemmer til inden den 1. september 1977 at afgive betænkning om den fremtidige lovgivning vedrørende ejendomsvurdering.

§ 2. Den i § 1 nævnte kommission får tre medlemmer fra partiet socialdemokratiet,

to medlemmer fra hvert af partierne fremskridtspartiet og venstre og et fra de øvrige 9 opstillingsberettigede partier samt fire partipolitisk neutrale personer, hvoraf to udpeges af ministeren for skatter og afgifter, én af Dansk Ejendomsmæglerforening og én af Datacentralen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det nuværende ejendomsvurderingsapparat stammer i hovedsagen fra en længst forsvunden epoke, hvor man ikke tog det så nøje, om der medgik mere tid og flere kræfter til vurderingsarbejdet end strengt nødvendigt. Med nutidens erkendelse af, at administrationen i sig selv er gold og bør indskrænkes til det mindst mulige omfang for at opnå det bedst mulige resultat, er det derfor naturligt, at ejendomsvurderingsapparatet kigges nærmere efter i sømmene med henblik på, om en omfattende reform kan iværksættes, således at man får sandere vurderingsresultater med anvendelse af mindre arbejdstid og mindre skatteyderbekostning, således som det er påstået muligt fra forskellig side. Dertil kommer imidlertid, at vi lever i en periode, hvor der i højere grad end tidligere kendt er betydelig usikkerhed forbundet med prisdannelsen på fast ejendom — såvel generelt som for den enkelte ejendom. Det henstår derfor som særdeles tvivlsomt, hvorvidt det traditionelle vurderingsapparat overhovedet slår til, eller om det ikke snarere trods det kæmpemæssige opbud af kvantitative kræfter fører til fejlvurderinger i et uacceptabelt stort omfang. Det må herved erindres, at adskillige love — i og

uden for ejendomsskatteområdet — knytter betydelige virkninger til ejendomsvurderinger, og at det derfor er vigtigere end nogen sinde, at fejlmarginen på vurderingsområdet til enhver tid er af beskedent størrelsesorden.

Den endelige afgørelse af spørgsmålet henligger naturligvis under folketinget. Som dette er sammensat, er det ikke utænkeligt, at der vil kunne være en meget hårfin balance mellem, hvad der kan skaffes flertal for, og hvad ikke. For at fremme arbejdet foretrækkes det derfor, at kommissionsarbejdet på området sker i nøje tilknytning til de politiske partier.

Det er imidlertid også vigtigt, at der er repræsentanter for de mennesker, der i privatregie særlig tager sig af ejendomsvurdering. Dansk Ejendomsmæglerforening findes bedst at kunne udpege sagskundskab i så henseende, men det må anses for overvejelse værd, om ministeren for skatter og afgifter ud over en repræsentant fra ligningsdirektoratets ejendomsskatteafdeling som sin anden repræsentant udpeger en kyndig med tilknytning til realkreditområdet. Endelig må kommissionen tilføres edb-ekspertise.

Forslagsstillerne skal ikke skjule, at de håber på bred tilslutning til følgende synspunkter:

I stedet for individuelle ejendoms- og grundskyldsvurderinger hvert fjerde år tildeles hver enkelt fast ejendom værdibeløb svarende til den nuværende vurdering. Derudover opdeles landets ejendomme i et halvt hundrede generelle grupper (ældre udlejningsejendomme, middelstore bøndergårde, omegnsparecelhuse, byggegrunde etc.).

Pr. hvert års 15. maj kundgøres for hver gruppe for sig, hvor mange procent værdibeløbet øges (eller nedsættes) med for det følgende finansår. Finder en ejer ændringen forkert for sin ejendoms vedkommende, kan han protestere, så der inden 1. februar det følgende år er klaring over, hvor højt ejendomsskylds- og grundskyldsvurderingsbeløbet skal være det påfølgende finansår.

Hver måned undersøger ejendomsskattemyndighederne ca. én procent af landets ejendomme med henblik på eventuel ændring af værdibeløbene. Til gennemgangen udtages dels de ejendomme, hvor

der er sket noget afgørende nyt (udstyknings-, omfattende bygningsarbejder etc.), og dels de ejendomme, hvor der ikke i lang tid har været individuel værdirevision, eller hvor der kan være anden særlig grund til nyvurdering, f. eks. henvendelse fra ejeren eller andre. Nyt værdibeløb får virkning for beskatningen fra og med den 1. april, der følger mere end syv måneder efter, at det er meddelt ejeren.

Ved det anførte sker en væsentlig administrativ forenkling af hele ejendomsvurderingsvæsenet. Man kan beskæftige virkelig sagkyndige mennesker i stedet for som nu ved de store vurderinger hvert fjerde år forlade sig på overforceret arbejde fra et alt for bredt opbud af vurderingsfolk.

Det bemærkes, at lovforslaget er en del af et i folketingsåret 1975-76 fremsat lovforslag, se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 2908, 5651, 10593 og 11284, tillæg A, sp. 2107, og tillæg B, sp. 2019.